

ת"פ 36426/10 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר לוחמתוב, אנדורי לוחמתוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11-10-36426 מדינת ישראל נ' לוחמתוב ואח'
בפני כב' השופט עידו דרוריאן

המאשימה	מדינת ישראל עו"י ב"כ עוז תל הود
נגד	
הנאשמים	1. אלכסנדר לוחמתוב 2. אנדורי לוחמתוב עו"י ב"כ עוז אמר סבאח

הכרעת דין

בכתב האישום שהוגש בחודש אוקטובר 2010 הואשמו שני הנאשמים בעבירה של תקיפה חובלנית בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בגין איירוע מיום 20.11.09.

רקע, כתוב האישום ותגבות הנאשמים:

הנאשם 1 יליד 1978 והנאשם 2 יליד 1981 הם אחים, בניה של לדמילה (לובה). לדמילה מתגוררת עם אביהם החורג של הנאשמים, מר יעקב קריימר, בקומת הקרקע בבניין בן שתי קומות ברחוב קמולאל בתל-אביב, והmeshpacha משתמשת גם בחצר הבית, הצמודה לדירותם, שלא שער יציאה לרחוב. בקומת מעל מתגוררת משפחת המטלון - המטלון מר אנדורי ריבוצ'קין, אשטו גב' אוקסנה ריבוצ'קין ובתם בת ה-12. לדירת המטלון מוביל גשם מדרגות העולה מכינסה אחרת, נפרדת, מהרחוב, שגם לה שער (תצלומים נ/1).

במועד הנטען ביקרו שני הנאשמים את הוריהם, סעדו עם והתכוונו ללון בדירותם.

אין מחלוקת, כי באותו יום איירעו שני איירועים בהשתתפות המעורבים:

הראשון אחר הצהרים, כשהמטلون "עשה על האש" במרפסתו ושירוי ניר שרוף וכדומה נשרו לחצר של משפחת המטלונים. איירוע זה כלל חילופי דברים שבסיום ירד המטלון וניקה את החצר;

השני בשעת לילה, לגבי נחלקו הגרסאות כפי שיפורט להלן, והוא נשוא האישום;

עמוד 1

לפי הנטען בכתב האישום, תקפו הנאים באותו מועד בשעה 23:50 או סמוך לכך את המתלון על-ракע סכוסר שחנים. הנאשם 1 נגח בראשו והכה במתלון בידו והנאשם 2 בעט במוחתו. המתלון ניסה לברוח לדירתו אך הנאים רדפו אחריו, תפסו אותו, היכו בראשו בידיהם, בעטו בו בכל חלקי גופו שכרע על ברכו, וכך עד שאיבד את הכרתו. גם כשחזר המתלון להכרה ואמר לנאים שיזמין משטרת, המשיכו הנאים להכות בראשו בידיהם.

כך נגרמו למתלון המטומה בעין ימין, חבילות בפניו וביברכיו, והוא פונה לבית החולים לטיפול רפואי.

בתגובהם לכתב האישום מפי בא-כוכם המלומד, כפרו הנאים במיחס להם. לטענתם, המתלון הגיע לשיכור לדירותם, לא הותקף כלל וגם לא ידוע להם כיצד נחבל.

הראיות:

השוטר יצחק נמר הוזעק למקום עקב פניהו של אוקסנה למועד המשטרתי, שםפגש במתלון שמסר את גרסתו הראשונית. המתלון מסר שהותקף על-ידי שחני לאחר שביקש מהם לשמור על השקט כי הם מפיערים לבתו הקטנה לישון. על פניו של המתלון נראה פצע מעלה הגבה ונפיחות בשפטים והוא טען שמקורם במקות שהכו אותו הנאים. שני הנאים, עליהם הצבע המתלון לאחר שיצאו מביתם, מסרו גרסתם הראשונית ולפיה המתלון נכנס לחצרם הפרטית כשהוא שיכור והם הוציאו אותו החוצה. השוטר לא זכר כמעט דבר והסתמך על הדוח שערך (ת/1). השוטר מסר שלא ראה עוד פגיעות על המתלון, לא ראה סימני חבלה על הנאים ולא שלף אותם ממיטותיהם אלא ביקש מלודמלה שפתחה לו את הדלת שתקרה להם החוצה. השוטר מסר בכנות, כי בשל היותו אז שוטר חדש, אינו יכול לומר אם נדף ריח אלכוהול מהמתלון - זה לא נרשם בדוח, אך אולי לא ידע אז שיש לרשות זאת.

תיעוד חבילות ומצבו של המתלון:

- א. תצלומים (ת/10) שצולמו ב-09.11.2013 מתעדים את חבילות על פניו של המתלון, סביב ומעל עינו השמאלית. נותרה צלקת שנראית גם בעת עדותו של המתלון, ביוני 2013;
- ב. מזכיר של החוקר מיום האירוע, המתעד את חבילות ואת הפסקת החקירה לשם טיפול רפואי (ת/9). החוקר לא תיעד בשום מקום סימני שכנות או ריח אלכוהול;
- ב. סיכום אשפוז מחדר מין (ת/4) העלה כי המתלון התקבל שם בשעה 01:45. בקבלתו התלון ש"היה מעורב הלילה בקטטה ונחבל בפניו וביברכיו, חושב שאיבד הכרה". בבדיקה נמצאו סימני חבלה בעין שמאל וביברכיהם. אין אזכור של נוכחות אלכוהול או סימנים לשכורות;

המתלון העיד תחילת בעברית, השפה בה נגבה עדותו. לנוכח התרשמותי משליטה חלקית בשפה העברית, המשיכה עדותו בחקירה נגדית ברוסית, בסיווג מתרגמנית בית המשפט. כבר עתה אומר שמאfat-זאת לא אתן משקל להבדלים זניחים בניסוח הדברים (כגון "שער" ו"דלת", "צעוז מחר" ו"אבדן הכרה").

המתלון מסר על יחסם מתחים בין המשפחה, לנוכח התנהגותו של יעקב שצועק על בתם ומחיד אותה. עם זאת, מעולם לא היו חיכוכים עם הנאים עצם.

בצהרי אותו יום עשה המתלון "על האש" ומעת לכאן נפל לחצרה של LODMILAH, שאמרה למצלון לנוקות ורק עשה, גם ביקש סליחה. המתלון שתה בצהרים בקבוק או בקבוק וחצי בירה עם האוכל והכחיש כי שתה בעבר או שהוא שניי.

בערך בשעה 22:30-23:00 יצא המתלון מדירותו ומלמעלה ביקש ממשפחה הנאים שהיו בשקט. אחד הנאים אמר לו לרדת והמתלון שסביר שבכונתו לדבר, ירד מביתו ופתח את השער שלו לרוחב. הנמור (נasm 2) יצא אף הוא לרוחב והחל להכות את המתלון, כשהגבוה (nasm 1) קופץ מעל השער שלהם ומצטרף מאחורי המתלון: תחילת חבט הנמור בפניו של המתלון מעל הגבה וניסה למשוך אותו מהשער לרוחב. אז הctrpf גם הגבה והשניים היכו אותו בידיהם וברגליים. המתלון איבד את הכרתו לזמן קצר וכשזרה אליו רץ ועלה במדרגות הבית, כigham בדרך הביתה המשיכו להכותו. המתלון לא צעק, כי חשש שם יצעק תצא אשתו החוצה.

המתלון אמר לנאים שהוא יזמין משטרה אך הם אמרו לו שהוא יצטער על זה.

אשת המתלון אמרה לו להזמין משטרה אך הוא סירב כי הנאים אמרו שם יזמין משטרה, יהיה יותר גראע.

המתלון עמד על-כך שהנאים 1 קופץ מעל השער שלהם, אף שלדבריו ניתן היה לפתח את השער. הנאים היו שיכורים לפיה התנהגותם וריח האלכוהול שנדרף מהם.

המתלון אישר לומר לחוקר שהוא לא מכיר את ראובן ושאינו קרוב-משפחה - אף שהוא קרוב-משפחה של אוקסנה אשתו, והסביר שהוא "לא ממש חבר שלו" ואין ידוע בדיוק את קרבתו לאשתו.

אוקסנה אשת המתלון העידה בסיע מתרגםנית לרוסית, ציינה שבמשטרה נחקרה בעברית ללא מתרגםן, אף שליטתה בשפה חלקיים בלבד. העודה מסרה שדיירתם נשכלה מבעל הבית בסיע LODMILAH ויעקב, כשראובן קרוב משפחתה הוא זה שהכיר ביניהם. היחסים בין המשפחה הפקו למתוחים, כשיעקב מתلون על רשות מצדם ומתנהג באופן שאגיע להזמנת משטרה.

לABI יומ האירוע, מסרה אוקסנה לאחר הצהרים באותו יום עשו "על האש" ולודמילה התלוננה שלכלור מהמנגל נפל לחצרה. המתלון ירד וניקה את הלכלוך, והכל היה רגוע. בשעה 22:00 בערך, לקרأت 23:00, השכיבה אוקסנה את בתם, כששמעה מהרחב רעש, את המילים "עכשו אתה תחתוף" ברוסית, ודרך התריס מעבudo היציה לראות מהומה או קטעה - בחור נמור (nasm 2) הכה את המתלון ושני, הגבה יותר (nasm 1), קופץ מעבר לגדר ותקף את המתלון, ושניהם יחד הפלו אותו לקרקע. העודה עמדה על דעתה שהבחור הגבה-יותר קופץ מעל הגדר או מעל השער, אף שמדובר בגדר (חוונה למעשה) גבוהה למדי. המתלון עלה הביתו כשפניו מלאות דם, סרב להזעיק משטרה או מד"א ומהרחב צעקו ברוסית ש"אם נזמין משטרה אנחנו נחתוף עוד יותר". אוקסנה הזמינה משטרה אחרי שצעקו מהרחב כאמור והבט החלה לבכות. אוקסנה לא זיהתה את המכנים, שכן הנאים לא התגוררו במקום ולא היו מוכרים לה, וגם לא ראתה בבירור את פניהם של התוקפים.

אוקסנה מסרה שבאותו יום היא והמתלון שטו בירה, והמתלון היה לא שניי, אך "קצת שיכור".

הודעת הנאשם 1 נגבהה בשעה 01:15 (ת/5). הנאשם סיפר כיצד הגיעו לביקור בבית הורם ובערב אכלו ארוחת ערב במרפסת יחד אתם ועם קרובו של המתלוון, מר ראובן ניאזוב. המתלוון הגיע כשהוא שתו ושוחח עם יעקב. לאחר מכן הסתלק המתלוון אך חזרשוב כעבור שעה וביקש שוב לדבר עם יעקב. לודמילה סקרה את שער החצר וסילקה את המתלוון, שהגיע בפעם השלישייה לשער כעבור שעה, כשפניו חבולים, הטריד וקילל. הנאשמים יעקב יצאו לנאשם וצעקו עליו שילך הביתה ויפסיק להטריד, ולאחר זמן הגיע המשטרה.

הנאשם שלל את תקיפת המתלוון או שהמתלוון ביקש מהם להיות בשקט.

בעדותו מסר הנאשם 1 שאחר הצהרים נשרו ניירות שרופים מהקומה של המתלוון לחצר, לודמילה התווכחה עם המתלוון והוא ירד וניקה את החצר. בערב הגיע ראובן והם אכלו כולם יחד ארוחת ערב. לאחר הארוחה ישבו במרפסת הנאשם, יעקב וראובן ואז הגיע המתלוון, נכנס, התישב ושוחח עם יעקב. המתלוון נפרד לשולם ולהר, אך חזר בשעה 22:30 או סמוך ל-23:00, פנה לודמילה אף היא סילקה אותו ואמרה שהוא שיכור, וסירבה לחת לו לדבר עם יעקב. המתלוון כלל לא נכנס לחצר, אלא דיבר אתכם מעבר לשער הנעול. הנאשם אמר גם הוא למתלוון ללכט, ובכך נגמר העניין עד שהגיע המשטרה.

בחקירה הנגדית אמר הנאשם שכשראה את המתלוון הכל היה בסדר, אך בהמשך טען שדבריו "בצורה לא שפוייה" וכשהגיע בשנית היו עליו סימנים כלשהם, "משהו אדום זהה, כמו סימנים רגילים, כאילו בן אדם נפל". הנאשם לא זכר שהמתלוון קילל, אף שעין בהודעותיו טרם הדיוין, ובהמשך נזכר שהמתלוון קילל מעבר לשער, כשלודמילה לא הינה להיכנס. בהמשך אישר הנאשם שגם היה יכול בין לבין המתלוון (אחרי שהתבעת עימתה אותו עם אמרות אחרות).

הנאשם אישר, שאחרי שנפרד מהם בפעם הראשונה, ביקש המתלוון מלמעלה שקט כי בתו צריכה לישון כי יש מחר בית ספר. הם ענו לו ש"בסדר", אך צחקו ביניהם כי למחרת הייתה שבת ואין בית ספר.

לגביו נוכחות ראובן, הנאשם מסר שבפעם השנייה שהמתלוון הגיע, ראובן נראה לא ראה אותו.

בעימות בין המתלוון לנאשם 1 שנערך ביום 4.12.09 (ת/7) חזר המתלוון על טענותיו וצין שהנאשם 1 הרביץ לו פחות מהנאשם 2, שגם החל את התקיפה. הנאשם מצדיו חזר על גרטתו וטען, שאלוי המתלוון נפל בשכוותו וכך נחבל.

הודעת הנאשם 2 נגבהה בשעה 01:51 (ת/6). הנאשם סיפר שהמתלוון הדליק מנגל בקומה לעללה, והעיתונים שבhem הדליק את האש עפו למיטה. לודמילה פנתה אל המתלוון שיצא עם אוקסנה למדרגות והחל לדבר לאיפה אל לודמילה. הנאשם התעורר והמתלוון ביקש סילקה וגם ניקה את החצר. בהמשך, כשהנאשם היה בבית וגולש באינטרנט, הגיע המתלוון כשהוא שתו ושוחח עם יעקב. המתלוון הלך וחזר עוד פעמיים, כשבפעם השלישייה היה דם על פניו והם לא נתנו לו להיכנס ואמרו לו שילך הביתה.

הנאשם שלל את תקיפת המתלוון או שהמתלוון ביקש מהם להיות בשקט.

בעדותו סיפר הנאשם 2 על האירוע אחר הצהרים, שבו היו עצקות ובסופה ניקה המתלוון את החצר. לגביו אירע עמוד 4

הערב העיד הנאשם שהוא-עצמו היה בתוך הדירה וגולש במחשב, בעוד מרפסת ישבו הנאים 1, יעקב, ראוון והמתلون שהגיא ורצה לדבר עם יעקב. המתلون הילך וחזר בשנית, כשייעקב כבר ישן, ולכן סירבו הנאים לודמייה להכנסו. המתلون כעס וקילל, לודמייה השיבה בצעקות, המתلون הסתלק והמשפחה הלכה לשון, עד שהמשטרה הגיעה.

בחקרתו נגדית סיפר הנאים על פעם שלישייה בה הגיע המתلون, כפי שסיפר בהודיעתו, קילול וסולק על-ידי לודמייה שסירבה לפתחו לו את השער. רק בمعנה לשאלת ישירה של התובעת נזכר הנאים לספר כי היה דם על פניו של המתلون ואף הוסיף שפרצפו היה 'שבור' ועם סימנים כחולים - זה היה בפעם השלישייה, בעוד בפעם הראשונה הראשונית הכל היה בסדר. בمعנה לשאלת ישירה נספה, הוסיף הנאים שבפעם השנייה הגיע המתلون כשהוא 'מסטול' ומסריך מאלכוהול. לשאלת התובעת אמר הנאים שראובן כבר לא היה כשהמתلون הגיע בשלישית וחובל.

בעימות בין המתلون לנאים 2 שנערך ביום 4.12.09 (ת/8) פרט המתلون ומסר שהנאים נגח בו בראש ולאחר מכן יצא המתلون מהחצר, קופץ הנאים מעל הגדר והחל להכותו. כשהמתلون רצה לעלות הבית עצרו אותו הנאים, היכו אותו, הוציאו אותו לרחוב, הפילו אותו ובעטו בו עד אבדן הכרה. הנאים מצדיו הchkish והפנה את השוטרים לחזור את יעקב ואת ראוון. הנאים חזר וצין שהמתلون הגיע כשהוא כבר חובל.

עד ההגנה **יעקב קריימר, אביהם של הנאים**, סיפר שבערב הגיע המתلون לבקש סליחה בגין אירוע אחר הצהרים. גם ראוון היה, כי בא לבקר. יעקב עצמו הילך לשון בערך באחת-עשרה. בחקרתו נגדית, בمعנה לשאלות ישירות, הוסיף העד ומספר שהמתلون חזר אחורי שראובן הילך ורצה לדבר עם הנאים, כשהוא שני. יעקב אמר לו שלך, וכשהמתلون חזר יעקב ראה בידו שקיית עם בקבוקי בירה. המתلون עלה לבתו וירד עם בקבוק וודקה ביד ופניו חboldות. כל זה היה לפני 23:00, לפני יעקב הילך לשון. העד הוסיף שגם יוכוח מילולי בין המתلون, שעמד ברחוב מחוץ לחצר, לבין הנאים שהוא בתוך החצר.

עד ההגנה **ראובן ניאזוב** מסר שהוא מזידד עם משפחת הנאים ועם קרוב-רחוק של משפחתה של אוקסנה, אשת המתلون. לדבריו, באותו ערב הגיע לבית הנאים בשעה תשע או תשע וחצי והילך בשעה עשר וחצי או אחת-עשרה. המתلون הגיע פעם אחת כשהוא שני, ישב עם יעקב, הנאים 1 וראובן במרפסת, וביקש סליחה מייעקב בגין אירועו לאחר הצהרים. לאחר כעשר או חמיש-עשרה דקות אמרו לו שהכל בסדר, שהוא שני ומתוב שילך לבתו, ואכן הילך. פניו של המתلون לא היו חboldות, וראובן יכול לומר זאת בזאתות כי הייתה תוארה במרפסת. לשאלת ישירה של התובעת השיב ראוון שהמתلون הגיע למעשה פעמיים - הפעם השנייה הייתה כשראוון היה בדרך החוצה. אמרו לו שילך וראובן ראה שהמתلون אכן פנה למדרגות המובילות לדירתו. גם בפעם השנייה, המתلون לא היה חובל.

דין ומסקנות:

1. בסיס הדיון בראיות בתיק עומדת העבודה שאין להכחישה, שמכחשת בראיות אובייקטיביות של צלומים מסוימים אשפוז - המתلون, שאין חולקים על-כך ששבועת ערב עוד היה בריא ושלם, נחבל עד זוב-דם בפניו (וגם נגע בברכו) בשעה מאוחרת יותר.

2. טענת הנאים היא שהמתلون היה שני עד אבדן שליטה (מלא או חלק) על התנהגותו, והם אינם יודעים

כיצד ומתי בדיק נחבל לאחר הביקור הראשון או השני אצלם. עם זאת, הנאים מודים - ولو בשפה רפה - כי היו מתח וחוילופי דברים, גם קלותות וצעקות, בין משפחתם מצד אחד לבין המתלון מצד שני.

3. ראובן, העד שלכאורה אינם מעורב בעניין, אינם יכולים להעיד על נסיבות המקהלה לאשורן, שכן לפי דבריו הלא רם שהמתלון נחבל.

4. עקב, אביהם של הנאים, מסר גרסה תמורה מאד, בה התאמץ ככל יכולתו להוסיף פרטים צבעוניים לעניין שכרכותו הנטענת של המתלון: גרסה זו אינה עולה כלל בקנה אחד עם גרסת הנאים עצם, לפיה עקב ישן, ומכל מקום היה בתוך הבית, כשהגיע המתלון בפעם השנייה או השלישי ופנוי חboldות. עקב גם טען שהנאים והמתלון אינם מכירים כלל, בניגוד לטענת הנאים 1, וזאת בניסיון ברור להרחקם מהמתלון. אין מנוס מהמסקנה, לפיה עדותו של יעקב אינה אמינה כלל, וחוסר האמון דבק בכל חלקיה.

5. הנאים וудי ההגנה הדגישו ביותר את שכרכותו של המתלון, כשייעקב מגדיל לушות וטען שגם כשהמשטרה הגיעה, היה המתלון שיכור ו"מסטול". המתלון ואשתו לא הכחישו צריכה אלכוהול באותו יום, אך טענו שהיא זה שעה מוקדמת ובאופן מדובר. אינני מקבל את גרסת ההגנה, לפייה היה הנאם שיכור - לו היה המתלון שיכור ברמה המתוארת, היה השוטר שהגיע למקום, על-אף חוסר ניסיונו, מצין בדו"ח עובדה כה בולטת. אך יתרה מזו, וכייר: הן החוקרים בתחנה והן הצוות הרפואי בחדר המין לא ציינו השפעת אלכוהול, נוכחות אלכוהול (והמתלון גם עבר בדיקתدم), או התנהבות חריגה של המתלון. חזקה על גורמים מנוסים אלו שהיו מצינים את האמור, כפי שהם נהוגים לעשות. עוד יש לציין את הפירות הרבים בגרסת המתלון מתחלילה, כמו הבחן בין פועלותיהם הנפרדות של שני הנאים - פירות שאינו מופיע גורשו של שיכור (וגם לא של מעיל).

6. עדויותיהם של הנאים הותירו תמיות שונות, שאפשר ואין לחת להן משקל לנוכח חלוף הזמן ובוגדרות הזיכרון האנושי. עם זאת, יש לתת משקל לדבריו של הנאם 1, המאשר-למעשה שהמתלון הגיע כדי לבדוק שחייו בשקט - בכך יש תמייה לגורסת המתלון. בנוסף, יש לתת משקל לסתירה המהותית בין שני הנאים, כשהנאם 1 טוען שהמתלון הגיע חbold כבר בפעם השנייה ואילו הנאם 2 טוען שהגיע חbold רק בפעם השלישית.

7. התמיות בדבריהם של עדי ההגנה, ובעיקר הנכונות לשימוש בעדותם הבלתי-מאוד של יעקב, מטילה צל על כללה של גרסת ההגנה ומחשידה בתיאום גרסאות. כך למשל, ברור שייעקב העד על דברים שככל לא יכול היה לראות או לדעת, ודבוריו תואמו עם אחרים.

8. גרסת המתלון נתמכת ראשית לכל בחינות שנרגמו לו, אך גם בדבריו אשטו. אצין, כי לא מצאתו בעדויותיהם של בני הזוג סימנים לתיאום גרסאות, לנוכח סתיות פעוטות ושוליות שמקורן ללא ספק בחלוף הזמן (כפי שציינה אוקסנה) וגם בהיותו של האירוע מהיר ומלווה רגשות קשים[1]. אשט המתלון הייתה זיהירה מאוד בעדותה, הבירה מה יכולה לראות ומה לא, והדגישה כי לא ראתה את פניהם של התוקפים ואני יכולה לזהותם. ניתן לסביר,why הייתה אוקסנה מעיליה על הנאים או מתאמת גרסאות עם המתלון, יכולה לטעון ליזהוי מפורש שלהם.

9. לפנינו אפוא גרסת המתלון הנתמכת בחינות ובדבריו אשטו, כשלצדיה הוודאות הנאים בקיומו של מתח בין הצדדים והודאות הנאים 1 שהמתלון הגיע כדי לבדוק שקט אך נענה בזלזול ובסירוב-למעשה. ההסבר היחיד

שנמסר לגורם החבלות הוא הסברו של המתלוון, המאשים את הנאים. כדי לקבל את גרסתם של הנאים יש להניח - ولو כדי ספק סביר - שהמתלוון נחבל באופן אחר, נפילה או קטטה, בפרק הזמן הקצר שבין הביקור הראשון לשני או השלישי, ובחירה להעליל על הנאים-דוקא עלילת שווה רעה וקשה. קשה לקבל הסבר-לא-הסביר זה.

10. לנוכח האמור, אני קובע מעל לכל ספק סביר, כי הנאים אכן תקפו את המתלוון וחבלו בו באופן המתואר בגרסתו, שהיא הבסיס לכתב האישום.

11. אפשר, ותקיפתם של הנאים את המתלוון באה לאחר עימות מילולי בין הצדדים, אך לגרסהם שלהם לא היה זה עימות שמצדיק תקיפה.

12. לא מצאת לי במהלך החקירה אירעו מחדלים שפגעו בהגנת הנאים או שמנעו פרישתה המספקת של התמונה הראיתית בפני בית המשפט. הסניגור המלמד העלה השערות שונות לעניין פעולות חקירה שניתן היה לבצען, עניין היפה במבט לאחר חקירה, אך לא הצבע על מחדל של-מש שבקשו להציג ספק סביר או שמעלה חשש לפגיעה בהגנת הנאים.

סוף דבר, אני מרשים את הנאים בעבירה של תקיפה חובלנית בצוותא לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תש"ז-1977, כמיוחס להם בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

[1] אזכיר את הוראות סעיף 57 לפוקודת הראות וכן דברים שנאמרו בע"פ 4776/10 פלוני נ' מ.י. (2012), פסקה 96-97, לעניין קיומן של סתרות לא-מהותיות בדברי עדים, ודברים שנאמרו מפי השעמית בע"פ 511/11 מריסאת נ' מ.י. (2012) לאבחנה בין תמיינות וסתירות מהותיות לבין כל שוליות;